

Biznis po tvojoj meri

Savladaj marketing i prodaju ✓

Stekni finansijsku i vremensku
slobodu kakvu zaslužuješ ✓

Pokaži svima za šta si sposobna ✓

Loša vest: Tvoj posao iz snova ne postoji.

Dobra vest: To znači da ćeš morati da ga kreiraš sama.

Nikada nije bilo lakše napraviti pare preko interneta! Sve što ti je potrebno su računar, znanje i iskustvo, harizma i strast prema onome što radiš, a sve ostalo ćeš naučiti vremenom i kroz sopstvene greške. Zašto se onda tako malo ljudi odlučuje na taj korak? Razlozi su brojni: strah, neznanje, lenjost, nepoverenje. Koji god da je tvoj razlog, bitno je da shvatiš da je cena ulaska na online tržište svakim danom sve veća, jer svakim danom sve više ljudi ulazi u online potragu na čup sa zlatom na kraju duge.

U potrazi za brzom zaradom, možemo da izgubimo zdravlje, autentičnost, ali i sebe. Sve što zvuči kao prevara, često i jeste prevara. Ozbiljni brendovi izgrađeni su na poverenju, konzistentnosti i autentičnosti, dakle na onome što novajlije u poslu često nemaju. Potrebne su godine i decenije da se izgradi stabilan digitalni izvor prihoda i u to nema sumnje. Zato je na nama da se pokrenemo danas, da se obrazujemo, stalno čitamo, učimo i implementiramo naučeno, kako bismo osigurali da se naša poruka ne ubajati. Sve što treba da uradiš staje u nekoliko rečenica. Identifikuješ svoju zonu genijalnosti (ilustracija iz dodatka), porazmisliš šta je to što ti celog života leži prirodno, što si vremenom naučila da radiš dobro i voliš to da radiš, a ujedno za to dobijaš najviše zahvalnosti i pohvala od drugih ljudi, iako se ne baviš time profesionalno.

Potom, napraviš svoj idealni raj na zemlji, iliti zlatni presek između onoga što voliš, u čemu kidaš i što drugima treba, i onda se danima, nedeljama, mesecima i godinama svakodnevno pojavljuješ na mreži, deliš vrednost, pomažeš ljudima i onda kada lansiraš proizvod, već imaš ciljnu grupu, kupce, i prodaja ide lako. Većina ljudi želi da preskoči sve to i da odmah pređe na prodaju, ali to ne ide tako lako. Poverenje se gradi godinama, a izgubi u trenutku, baš kao što se ne dešava da upoznaš nekoga na žurki i odmah postanete najbolji prijatelji, već su za to potrebna dodatna viđanja, iskrenost, otvaranje srca, prolazak kroz

zajedničke teške trenutke kako bi bila sigurna da toj osobi možeš da se otvoriš, veruješ i pokloniš svoje srce, odnosno poverenje. Isto pravilo važi i online. Zato je važno da izaberete nešto u čemu brilijirate, što volite i što drugima treba. Šta god da je trenutno tvoja strast, kada počneš da praviš posao od toga, neće više biti samo strast i neće biti samo lepih momenata, biće mnogo dana kada ćeš želeti da odustaneš jer ti se to ne radi, kao i sa svakim poslom, samo sada mnogo teže, kada je sopstveni biznis u pitanju. Zbog toga izaberi nešto što može da bude tvoja životna misija, svrha i onda ćeš imati energije i motivacije da se pojavljuješ online svakog dana.

Biće puno hejta, nerazumevanja, podsmeha, prepreka na tom putu, tehničkih nepoznanica i ostalih detalja, i ako nemate jako zašto, neko će vas gurnuti sa puta. Ako imate jako zašto, ako ste uporni, hrabri, rezlijejni i spremni da date sve od sebe kako biste uspeli, za vas nema zime. Puštajte korenje godinama, kao što sam i ja, jer kada se jednom ukorenite, niko vas neće odatle pomeriti. Od 2011. godine sam pisala blog i delila svoja iskustva sa studija iz Amerike, sa prve prakse, sa putovanja svetom, iz suočavanja sa ličnim i zdravstvenim izazovima. Ljudi su mi verovali, jer nisam bila tu da bih im nešto prodala, već da bih doprinela. Kada sam lansirala radionicu u decembru 2016. godine, bez ikakve prodajne stranice, bez znanja koje imam danas i bez plaćenih reklama, pola godine sam punila radionice u Beogradu i Novom Sadu, a na par meseci i u Zagrebu, Skoplju i Sarajevu. To vam je ta magija koju dobijete kada godinama svaki dan dajete ljudima neku vrednost - zabavu, važnu lekciju, neophodnu informaciju, korisan uvid u nešto, ili im jednostavno pomažete iz srca i radite ono što najviše na svetu volite, a za mene je to pisanje, predavanje i povezivanje sa ljudima.

OBGRLI GREŠKE

Ako si voljna da izgledaš smešno, glupo, nesigurno, da praviš greške, postidiš se, napreduješ, trudiš se, padaš i dižeš se, onda ćeš brzo napredovati. Što više grešaka praviš, brže ćeš napredovati i to je magija uspeha. Svi žele samo da uspeju, a ne razumeju da put do uspeha čini gomila malih i velikih neuspeha. Što si više voljna da izgledaš smešno, glupo i blesavo u očima onih koji te ne razumeju, brže ćeš napredovati i više ćeš novca zaraditi. Neuspesi su samo znak da je vreme da promeniš smer kretanja, kako bi stigla tamo gde si pošla.

O meni

Imam 30 godina, živim radeći ono što volim i godišnje zarađujem šest do osam miliona dinara godišnje neto profita sa uživanjem. Dva puta godišnje idem na odmor sa partnerom po tri meseca i radim odakle želim. Moja najveća vrednost je sloboda - lokacijska, finansijska i vremenska. To jeste oduvek bila moja vrednost, ali nije oduvek bila moja realnost.

Kao odličan student na drugoj godini Fakulteta organizacionih nauka dobila sam punu stipendiju da studije nastavim u Americi, gde sam završila Montclair State biznis školu i bila na praksi u kompaniji VEVO u Njujorku. Međutim, po povratku u Srbiju, sačekala me je kriza i porodični izazovi i tada sam morala brzo da nađem način da zaradim puno novca.

Nisam bežala od posla i zaposlila sam se kao stjuardesa, to je bilo nešto što sam najbrže mogla da smislim. Godinu dana sam letela, od toga sam tri meseca živela u Abu Dabiju u kojem sam prošla obuku za kabinsko osoblje. Po isteku tih godinu dana rada, napisala sam priručnik How to become cabin crew od kojeg pasivan prihod imam i dan danas, čak šest godina nakon izdavanja ove digitalne knjige na engleskom. Rekla sam sebi da ću taj posao raditi dok ne smislim nešto pametnije i da ću svaki dinar koji mi preostane ulagati u edukacije iz oblasti marketinga u inostranstvu. Otkaz sam dala kada sam podigla investiciju od 30.000 dolara da zajedno sa partnerom razvijem svoju mobilnu aplikaciju u Dubaiju. Živela sam tri meseca u Dubaiju i bila jako nesrećna, jer se ono o čemu sam sanjala da radim, ispostavilo kao pakao kakav nisam mogla ni da zamislim, ali to je priča za neku drugu knjigu.

Nakon što sam bez pasoša i sa 50 dolara završila na ulici, vratila sam se u Srbiju aprila sledeće godine i već dve nedelje kasnije, preselila se na tri meseca u Limasol na Kipru, da bih radila kao direktor marketinga za startup Entrepreneur Handbook iz Londona. Tada sam naučila mnogo o marketingu, medijima, advertajzingu i vodila sam tim ljudi iz šest različitih zemalja, što je bio poseban izazov. Po povratku u Srbiju, bavila sam se konsultantskim radom iz oblasti marketinga kako za lokalne marketinške agencije, tako i za pojedince i shvatila sam godinu dana kasnije, u decembru, da je vreme da započnem novo poglavlje svog života. Moj blog je bio jako čitan i prateći Google analitiku, videla sam da žene najviše zanimaju teme vezane za rad od kuće, freelancing, sticanje pasivnog prihoda, copywriting, kreiranje digitalnih kurseva i proizvoda i sticanje finansijske slobode. Dopisivala sam se sa stotinama žena putem mog newsletter-a i Facebook-a, i to mi je otkrilo da postoji ciljna grupa za ono što želim da radim.

Sav sadržaj koji sam nudila preko bloga i Facebook-a od 2011. do 2016. godine, bio je potpuno besplatan i služio je ljudima da se pronađu i uoče neke znakove pored puta kada su u pitanju stvari koje ih interesuju. Pisala sam o tome kako sam dobila punu stipendiju da studije nastavim u Americi, kako sam besplatno putovala svetom pišući o putovanjima, kako sam radila kao lifestyle urednica u Cosmopolitan-u, kako sam uložila 30.000 dolara investicije za svoj startup i još mnogo toga. Kada sam napravila prvu radionicu koja se zvala Blogerska radionica, pojavilo se skoro trideset žena koje su platile kotizaciju da me slušaju. Bila sam zaista zahvalna na tom ukazanom poverenju. Prvih šest meseci rada radionice koja se održavala jednom mesečno u Beogradu, prodavala sam termine samo preko bloga i newsletter-a, bez dinara uloženog u reklame. Konačno sam shvatila da itekako mogu da živim radeći ono što volim, samo ako sam voljna da nastavim da posvećeno i svakodnevno sa drugima delim ono što znam. Izgradila sam kredibilitet, poverenje i poštovanje, tako što sam godinama bila ono što jesam i otvoreno delila sa svima svoj put. Ljudi su bili spremni da plate da uče od mene, a onda sam se suočila sa zidom. Odjednom sam pisala blog, organizovala radionice, bavila se firmom, porezom, bukiranjem prostora, a kreativnost je curila iz mene. Trebala mi je pauza, a nisam je uzela. Desio se jedan burnout, pa drugi, pa sam pala i slomila sakralnu kost, zatim je došla na red operacija tumora i vađenje tumora od 6cm i desnog jajnika. Tada sam naučila važnu lekciju - ili ćeš naučiti da vodiš posao, a ne on tebe, ili neće biti ni posla ni tebe. Počela sam da delegiram kao luda. Sve što sam zarađivala davala sam svom

timu, pa tek na kraju sebi. Ukinula sam viđanja sa klijentima uživo, isključivo Zoom-om i to po ceni od 150 evra po satu, kako bih se osigurala da radim samo sa onima koji su spremni da rade, a ne da se zezaju i gube i svoje i moje vreme.

Od tada je prošlo 3 godine. Izgradila sam život kakav sam oduvek želela, a za mene to znači trening, šetnja i priroda svakog dana, čitanje knjiga i pisanje, vreme za sebe, za meditaciju, za umetnost, za rad na sebi, druženje sa prijateljima i mnogo kvalitetno provedenog vremena sa partnerom. Znala sam da sam jako razmažena kada je u pitanju moje slobodno vreme i da želim visoke prihode i bila sam svesna da to moram sama sebi da obezbedim, jer ako tvrdim da je nešto za mene i da ja to zaslužujem, moram to sebi i da dokažem.

Moj posao sada funkcioniše kao fabrika čokolade, kada vidim da se umaram i da sam se prezasičila, odmaram se, uzmem dva puta godišnje po mesec dana da ništa ne moram da radim, da bih odmorila glas i stas, um i telo. Tada pišem, čitam, sve kao i inače, samo smanjim vreme provedeno sa drugim ljudima da bih napunila baterije. Iako moj posao deluje lagano i kao igra, on traži veliku samokontrolu, posvećenost i fantastičnu organizaciju vremena, kao i volju, disciplinu i samomotivaciju. Hvala Bogu, ovo su osobine koje od malih nogu posedujem i koje su mi usađene, a neke sam kroz život sama dodatno nadogradila. Preduzetništvo i vođenje sopstvenog posla je najbolja stvar na svetu, jer od tebe zahteva konstantan rad na sebi, prosto nemaš pravo da se ubuđaš, jer publika to ne trpi.

Standardi su visoki, stalno dolaze mlađi, brži, kreativniji ljudi i zato je važno da stalno pratiš trendove na tržištu, ali i da se istakneš svojom autentičnošću, jer to niko ne može da ti oduzme. Takođe, moraš da shvatiš da nisi dobar svima i dok si jednoj grupi ljudi fantastična osoba koja im pomaže, drugima si monstrum koga žele da unište, i to je ok.

Moja priča je manje bitna, jer ono što mene „vozi“ jesu priče žena koje su prošle moju radionicu i online kurs, koje se sada već broje u hiljadama. Njihove priče, proizvodi i usluge, strahovi i snovi, prepreke i pobeđe, to je ono što menja njih, njihovo okruženje i ovu zemlju na bolje. A to je, priznajem, moj sebični ultimativni cilj. Znam da možeš bolje, znam da vrediš više nego što to i misliš i vreme je da ono što imaš da kažeš dođe do onih kojima je potrebno da to i čuju! Zasijaj kao Sunce i pusti svoja krila, nisi ni svesna koliko ljudi možeš da ohrabriš samo živeći svoju istinu!

Primeri priča sa radionice

**Milica
Fazekas**

je kroz ovaj proces shvatila da je emigracija u Norvešku donela neočekivani poklon. Put u potrazi za boljim životom i karijernim napretkom u stvari je bio put do nje same i da je oslobodivši se okova okoline i uverenja koja joj više ne služe pronašla svoju istinu. Monetizovala je svoju strast prema pisanju, drži radionice i prodaje priručnike o emigraciji, vratila se u Srbiju i upisala obuku za psihoterapeuta, jer je pronašla svoj životni poziv, a to je da pomogne onima koji žele da emigriraju da to urade na pravi način i iz pravih razloga. Njenu priču moći ćeš da pročitaš na kraju ebooka.

**Snežana
Šundić**

je shvatila da je korporativni posao više ne ispunjava, dok joj je majčinski instinkt govorio da postoji još žena koje se bore sa izazovima kada su u pitanju klinici sa brojnim alergijama. Evo njene priče:

„Moja priča ima sličan početak kao priče većine polaznica Jovanine radionice. Imala sam veoma uspešnu karijeru kao najmlađi regionalni menadžer prodaje u jednoj multinacionalnoj kompaniji, gde sam, na opšte iznenađenje menadžmenta, izgurala trudnoću, čak se i vratila na posao bez dobijenog otkaza, što je bio presedan u to vreme, u toj kompaniji. Po povratku na posao, sa skraćenog porodiljskog odsustva, ostvarila sam najbolje rezultate ikada, prevazišla sam i samu sebe, ali samo u tom stresom obavljenom, menadžerskom smislu. Nisam se osećala ispunjenom i to je moralo da se promeni. Dala

sam otkaz. Ali da ubrzam ovaj opis puta „prona-
laženja sebe“. Posvetila sam se porodici i upisala
drugi fakultet za svoju dušu (na prvom fakultetu
sam apsolvirala), završila ga, rodila drugo dete
i zaposlila se u državnoj firmi. To je tek bio šok
za mene, jer jednostavno nisam bila naviknuta
da neangažovanje donosi napredovanje i da
uspeh ne zavisi od ličnih postignuća. I opet sam
dala otkaz. Ceo život neprilagođena pravilima
koji vladaju ovim svetom, mogla sam da im se
prilagodim, ali jednostavno nisam želela. Znate
onaj osećaj, kad znate da je život za vas predvideo
nešto bolje i da očekuje od vas više.

Ipak, moja najveća životna borba bila je bor-
ba za detetovo zdravlje. Majka sam dva deteta
koja imaju atopiju. Prvo dete ima astmu, drugo
dete ima višestruke alergije na hranu. Obojica
su osetljivi na inhalacione alergene koji su često
prouzrokovali teže alergijske reakcije.

Kada jednom doživite anafilaksiju kod deteta,
onda na alergiju ne gledate kao na kijavicu, nego
kao na ozbiljno autoimuno oboljenje za koje na-
uka još uvek ne zna ni uzrok ni lek. Kao roditelj,
shvatila sam da su prava pacijenata sa atopijom,
a pre svega sa alergijom na hranu i atopijskim
dermatitisom, ravna nepriznavanju bolesti.

Naše medicinsko osoblje i institucije nisu dovoljno
obučene ni obaveštene o atopijskim problemima
kod dece, a pričam o medicinskom osoblju u
glavnom gradu. Svašta sam kao roditelj dece sa
atopijom doživela, od toga da su me sa bebom
stavili u sobu za izolaciju, do neobezbeđivanja
adekvatne ishrane za moje dete u vrtiću, kao
jasnog primera, ne samo diskriminacije, već i
nepoštovanja dečjih i ljudskih prava. Sve me je
to, pored jezivih simptoma, nepoznanica, detek-
tivskih igara šta dete sme da jede, a šta ne sme,
loše dijagnostike, nespavanja usled konstantnog
češanja moje dece zbog ekcema, skupih lekova
koji kod nas nisu ni registrovani, potpuno okre-
nulo u smeru u kojem sam i danas, pet godina
kasnije.

Nakon jednog blog posta, stvari su se znatno pro-
menile. Moja priča o diskriminisanoj bebi otišla je
malo dalje, nakon čega su me pozvali iz predškolske
ustanove, posle godinu dana borbe da svom
detetu obezbedim odgovarajuće obroke i zaka-
zali sastanak koji je doneo konačno i očekivano
rešenje. Ali, to meni nije bilo dovoljno. Razmišljala
sam, šta je sa drugom decom čije mame nisu
toliko glasne i ne pišu blog?

Videvši koliko je priča čitana i koliko mame traže
informacije o ovim temama, shvatam da je tema
prevazišla blog i da se može mnogo više uraditi
osim podrške u vidu deljenja informacija i isku-
stava i odlučujem da pokrenem portal, prvi portal
u regionu, koji se bavi alergijama. Tada odlazim
kod Jovane na radionicu. Gledajući je kako od-
lučno „cepa“, pleni i puni sobu neverovatnom
energijom, prisećam se sebe mlade, pune sa-
mopouzdanja, koja se u svim životnim borbama
negde izgubila.

Stvaram portal Alergija i ja, portal koji je posvećen
osobama sa ograničenjima u ishrani (poseban
deo je ishrana bez glutena za osobe sa celijakijom
i decomp sa alergijama na pšenicu), sa receptima,
koji prati nova naučna istraživanja, edukacije, sa-
vete i koji okuplja ljude koji nemaju gde da nađu
informacije i podršku. Bivam zapanjena brojem
poseta portalu i krećem u akciju. Za šest meseci
obučavam preko 150 žena da rukuju mešavina-
ma bezglutenskog brašna i pravim kulinarske
radionice na kojima je prisustvovalo preko 40
dece i sve to na humanitarnoj osnovi. Pokrećem
projekat Bezglutenske škole kuvanja u potpuno
nekontaminiranom prostoru (100% bezbednom
i za osobe sa celijakijom), u kojem vodim edu-
kativni deo o glutenu i bezbednoj ishrani bez
glutena i alergena. Vodim grupe Bezglutenci iz
Srbije i Alergija i ja cvetići u kojima se međusobno
pomažemo deleći informacije i savete o dozvo-
ljenim namirnicama i kulinarstvu. Osnivam Na-
cionalno udruženje za pomoć i podršku osoba
sa alergijama, celijakijom i ostalim autoimunim
oboljenjima sa ograničenjima u ishrani i pokre-
ćem besplatno Savetovalište za atopiju, zajedno
sa lekarima iz oblasti atopije (dermatolozima,
imunolozima, alergolozima, dijetolozima, otorin-
olaringolozima...). Pišem knjigu za decu čija se
ishrana razlikuje, a koja će pomoći detetu da to
prihvati, ali i roditeljima da približe ovaj problem
detetu. Osnivam Resorsni centar i pokrećem
istraživanje o prisutnosti atopije u Srbiji, koje ni-
kad nije rađeno, a koje će uticati na registrovanje
Epipena, jedinog leka koji spasava živote prilikom
anafilaksije (koji jedino Srbija u regionu nema).

Ali mnoge borbe još treba ostvariti. Mnoge ljude
još treba edukovati, kako bi se lakše nosili sa ovim
problemima. Treba edukovati i zaposlene u ško-
lama, vrtićima, treba obezbediti obroke za svu
decu...Treba ujediniti lekare da u istoj oblasti
delaju po istim principima (ovo je heavy, znam).
Ciljeva ima mnogo, ali sam na dobrom putu, jer
koračam malim koracima - do velikih dela. Mo-
žemo se pratiti na Alergija i ja Fejsbuk stranici, i

na Alergija i_ ja Instagram nalogu na kojem objavljujem uglavnom recepte bez alergena. Hvala, Jovana, na onoj injekciji energije koja mi je došla u pravo vreme i hvala svima na pažnji. Drago mi je da sam među ljudima koji isključivo sami sebi prave granice!"

**Valerija
Đurković**

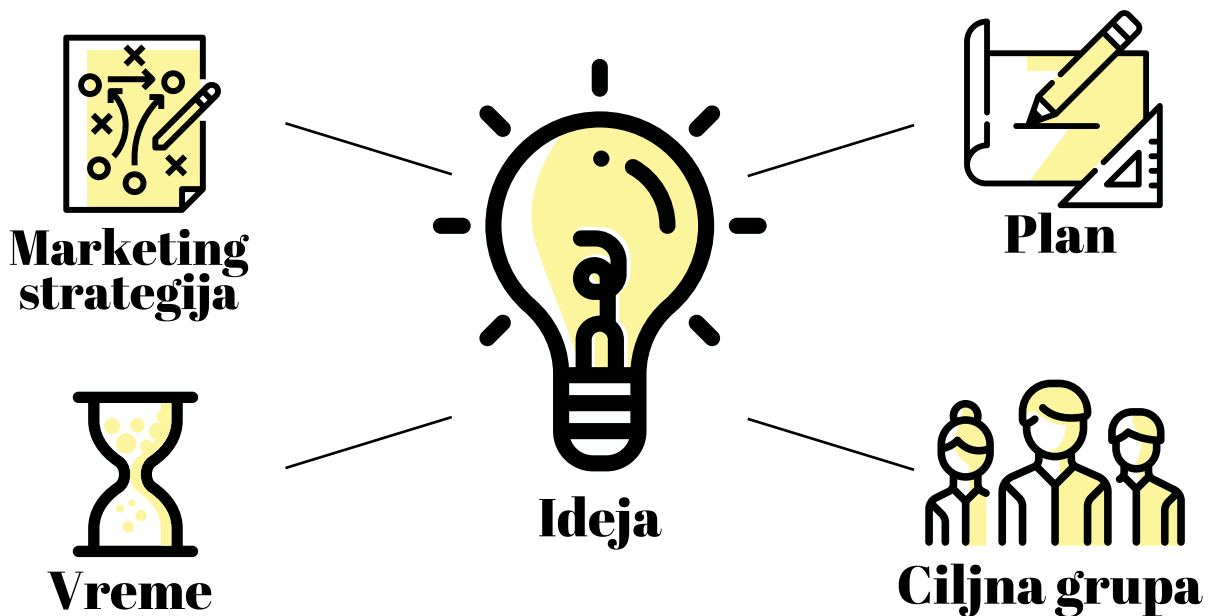

je sa 53 godine napravila zaokret od 180 stepeni od vodeće pozicije rukovodioca istraživanja i planiranja u marketingu do pretvaranja svog hobija u posao, odnosno do osnivačice društva za promociju ženskog ručnog rada Čarobna petlja, koje je okupilo sve one koji se bave ručnim radom na jednom mestu i pružilo im podršku da izađu na tržište i iznesu svoju ponudu u punom sjaju, kroz prodajno mesto u Novom Sadu. Njena priča je dokaz da nikada nije kasno da počnete da živite svoj san! Iz njenog mejla: „Kao devojčica, uz baku sam naučila nekoliko tehnika ručnih radova: pletenje, heklanje i vez. Godinama kasnije uživala sam u blagodatima tog dara i stvorila od nule rukodelnicu Čudesna petlja koja je registrovana u Novom Sadu. Iznajmili smo i izložbeno - prodajni lokal u kojem žene mogu da predstavljaju svoj rad, kako bi ljudi mogli da dođu uživo da ga dodirnu i dožive na lepši način. Ovde su se okupile i druge preduzetnice koje dele istu strast i osnažuju jedna drugu.

Sa svoje 53 godine sam se prekvalifikovala, dobila sertifikat za ovo umeće i postala zanatlija. Sertifikat mi omogućava da zvanično držim radionice i obuke za druge žene koje ova veština zanima, zabavlja i inspiriše. Osnovala sam koloniju rukotvoraca sa ciljem demonstracije rada i mentorske, to jest majstorske obuke starih tehnika i motiva ručnog rada. Sa velikom posvećenošću istražujem i objavljujem članke o dobrobiti nošenja prirodnih materijala, ručno izrađenih odevnih predmeta od vune, pamuka, lana i bambusa. U društvu sam poznata kao promoterka izrade i korišćenja eko cegera i uživam u njihovoj izradi. Intenzivno radim na otkrivanju i promovisanju

starih motiva u vezu i drago mi je da ove veštine približim novim generacijama. Zahvalna sam na radionici, Jovaninim meetup druženjima i priručniku, jer su snaga njenog znanja, iskustvo i iskrenost kojom pleni njene najjače vrednosti. Ono što je meni lično najviše pomoglo, pored alata i preporuka je informisanost. Ako ne tragaš aktivno za onim što će ti pomoći na putu, onim što te dotiče i u čemu možeš da se prepoznaš - nećeš nikuda stići i ostaće ti samo konfuzija u glavi. Nikada nije kasno da napraviš karijerni zaokret.

Kakvu ćeš priču ti da kreiraš?

Treba da budeš ponosna na sebe što si skupila hrabrost da kupiš ovaj priručnik i što uopšte razmišljaš o započinjanju sopstvenog biznisa! To je veliki korak i počastvovana sam što ćeš ga doneti dok ti ja dajem vetar u leđa. Hvala ti što si izabrala mene, ali još bitnije: čestitam što si izabrala sebe!

Odakle početi? Prvo, pročitaj ceo priručnik. Potom ga pročitaj po drugi put i podvuci najbitnije delove. Zatim, po treći put pročitaj to što si podvukla i kreni da primenjuješ podvučeno.

Konkretni koraci koje moraš da sprovedeš su: identifikuj svoju ciljnu grupu, kreiraj svog idealnog kupca ili klijenta ili čitaoca, napravi marketing strategiju, popiši planirane akcije, odredi koji deo posla ćeš kome delegirati. To je više nego dovoljno za početak, jer ako se zarobiš u planiranju tih akcija, nikada nećeš preći na sprovođenje u delo, a poenta je da je završeno bolje nego savršeno i da ćeš samo kroz akcije, čak i one pogrešne, napredovati i učiti. Samo čitanjem ovog priručnika nećeš uraditi ništa za sebe i svoj biznis, ali implementacijom ovde naučenog ćeš napraviti čuda.

Evo šta možeš da kreiraš već sada na samom početku. Zamisli da si upravo postala urednica svog omiljenog magazina i sada praviš godišnji, mesečni, nedeljni i dnevni plan objava. Da li praviš posebne brojeve u skladu sa sezonom ili godišnjim dobom ili praznikom? Da li je tvoj sadržaj, to jest proizvod ili usluga sezonski ili ne?

Evo pitanja na koja treba da odgovoriš pre nego što lansiraš svoj biznis.

- ▶ Ko je moj idealni kupac?
- ▶ Koja je moja marketinška strategija?
- ▶ Kome mogu da tražim pomoć sa stvarima koje ne znam?
- ▶ Koja će biti tvoja newsletter strategija?
- ▶ Koja će biti tvoja video strategija? (bilo Instagram, YouTube ili Facebook video)
- ▶ Koja će biti tvoja Instagram strategija? (IGTV, Insta priče, Insta post, kolaboracije)
- ▶ Koja će biti tvoja Facebook strategija? (objave, video)
- ▶ YouTube strategija?

Pitanja koja treba da se zapitaš pre nego što započneš kreiranje marketing strategije.

Moraš da shvatiš da je rad na biznisu sinonim za rad na sebi, jer ko vodi tvoj biznis, ako ne ti? Što više ulažeš u sebe, duh, telo, um i odnose sa ljudima, više ćeš imati para. To jeste lako, ali nije

jednostavno, a videćeš i zašto. Skuvaj kafu, uzmi papir i olovku i odgovori sebi u dnevnik na ova pitanja.

Pitanja

▶ Da li si zadovoljna sa svojim trenutnim izborom posla ili zanimanja?

▶ Šta te još zanima i gde bi još mogla da zaradiš?

▶ Da li si zadovoljna svojim izgledom, zdravljem, stilom, kosom, tenom?

▶ Kako možeš da unaprediš svoje zdravlje, finansije, organizaciju vremena, trening i ishranu? Koga možeš da pitaš za pomoć, gde možeš da se informišeš?

▶ Da li ti je kristalno jasno kuda se krećeš kada je posao u pitanju?

▶ Da li preduzimaš svakodnevne korake da stigneš tamo gde si pošla?

▶ Da li veruješ da si dovoljno vredna da imaš sve to što želiš za sebe, u poslu i privatno?

▶ Da li tvoj sajt, društvene mreže, vizitkarte odgovaraju onome ko si danas?

▶ Da li boje, fontovi, pozivi na akciju i linkovi na tvom sajtu i dalje odgovaraju i da li se podudaraju sa onim što si sada?

▶ Da li su tvoje cene na nivou na kojem osećaš da treba da budu?

▶ Ko je žena koja želiš da postaneš i budeš za doček 2020? Kako se ona oseća, miriše, oblači, govori? Ko je oko nje i sa kim se druži? Koje su vrednosti po kojima živi?

▶ Kako želiš da provodiš svoje dane u 2020. godini, da li ti više odgovara da radiš od kuće, iz kafića, ili iz Hub-a?

▶ Kako želiš da zarađuješ, uživo ili online, želiš li da praviš proizvode ili usluge?

▶ Koliko želiš mesečno da zarađuješ i zašto?

▶ Za šta si dostupna u 2020. godini?

▶ Kakvim ljudima, događajima i hrani si odlučila da kažeš ne u 2020. godini?

▶ Kakvim ljudima želiš da budeš okružena u svom poslu i životu?

▶ Koje su tvoje tri životne vrednosti koje te podržavaju na putu preduzetništva, a koja tri uverenja te na tom putu koče i kako možeš da ih preokreneš?

▶ Koje su tvoje trenutne snage, a koje slabosti i kako možeš da radiš na njima? Da li možeš sama ili ti treba pomoć? Koga možeš da pozoveš u pomoć?

▶ Koje su to tvoje super moći kojima možeš da podučiš druge žene?

▶ Šta je za tebe u poslu nedopustivo i šta više ne želiš da tolerišeš?

▶ Koji su načini da podigneš svoje pozitivne vibracije? Frizer, šminkanje, šoping, čitanje, masaža, putovanje... nabroj što više.

▶ Koja je jedna reč koja bi za tebe predstavljala 2020. godinu i cilj koji želiš da postigneš? Za mene je to ekspanzija.

▶ Koji je tvoj broj jedan prioritet u 2020? A šta je bonus?

▶ Da poseduješ biznis magazin, kako bi izgledao svaki broj ove godine, koje bi bile teme, koji bi bili sezonski fokusi? Možda ti ovo pomogne da kreativnije planiraš i kreiraš sadržaj na mrežama

▶ Kako želiš da se osećaš u 2020. godini povodom svog posla? Primeri: fokusirana, disciplinovana, autentična, izuzetna, slobodna...

▶ Čega želiš više u 2020? Zdravlja, putovanja, druženja, strpljenja, kreativnosti, tolerancije...

▶ Za šta više nisi dostupna u 2020? Za stres, provokacije, hejtere, forsiranje, anksioznost, ubeđivanja i zahteve drugih na koje ne želim da odgovorim, neiskreno DA....

- ▶ Koja je tvoja mantra ili afirmacija za 2020?

- ▶ Koje su to tri osobe u tvom životu kojima uvek možeš da se obratiš za podršku, ma šta da je u pitanju?

- ▶ Koje su to veštine koje želiš da unaprediš u 2020? Kako planiraš da to sprovedeš u delo?

- ▶ Šta su najveći izvori inspiracije za tebe? Najveći izvori učenja? Najveći izvori dobre energije?

- ▶ Šta bi te usrećilo ovog trenutka?

- ▶ Koji su tvoji životni prioriteti u ovom trenutku?

- ▶ Koji su moji talenti?

- ▶ Kako izgleda moje idealno jutro?

- ▶ Kako izgleda moj idealni radni dan?

- ▶ Šta je nešto novo što bi volela da naučiš?

- ▶ Gde bi volela da živiš kada bi imala uslova da živiš gde god želiš?

- ▶ Šta možeš da uradiš kako bi se bolje brinula o sebi?

- ▶ Šta bi volela da ostane posle tebe kada umreš?
